

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

คนใจบุญ กว้างขวาง

ก่อนจึงหัน

เราเห็นประชาชนเข้าวัดเข้าวาฟังธรรมจำศีล ทำบุญให้ทาน เราพอใจ พอใจจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา เพราะสิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่จะจุดลากเราให้หลุดพ้นจากทุกข์ไปโดยลำดับได้ นอกจากนั้นที่โลกเพลิดเพลินกัน มีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้ตลอด แล้วเพลิดเพลินในฝันในฝัน ไม่ได้เพลิดเพลินในความดงามอะไรเลย นี่เห็นพี่น้องทั้งหลายเข้าวัดเข้าวา คนเข้าวัดคนปฏิบัติศีลธรรมเป็นคนที่ยาใจได้ระหว่างกันและกัน และตัวเองก็ยาใจได้ อบอุ่น เรื่องที่เป็นเหล่านั้นไม่มียาใจ เจ้าของก็ยาใจเจ้าของไม่ได้ เช่นไปหากอบโกยเข้ามาด้วยวิธีการต่าง ๆ มาพอกพูน หลอกโลกให้เขาชมเชย ได้ดีใจนิดหน่อย ส่วนฟันไฟที่เผาไหม้ตัวเองเพราะการทำชั่วซ้ำลามากนั้นเผาเจ้าของให้เป็นผู้รับเคราะห์รับกรรม คนอื่นคนใดเขาไม่รับแหละ

ในโลกอันนี้ไม่มีใครที่จะพูดได้ถูกต้องแม่นยำยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก นอกนั้นเหลวไหลทั้งนั้น ให้จำเอานะ ผู้นี้ผุดขึ้นมาจากแดนนรกขึ้นมาปรากฏเป็นศาสดาองค์เอกครองนิพพานเรียบร้อยแล้วจึงมาสอนโลก พวกสัตว์โลกทั้งหลายไม่รู้เรื่องรู้อะไร ผู้นี้พูดถูกต้องแม่นยำขอให้เชื่อถือเถิด ถ้าเชื่อถือพระพุทธเจ้าและทำตามพระพุทธเจ้าแล้วตกนรกหมกไหม้ หลวงตาบัวจะตกแทนเลย อย่างอื่นไม่รับรอง ที่เขาฟังเพื่อเห่อเหิมติดดินกันอยู่ด้วยความพอใจ ๆ นั้นนะ อันนั้นละจะพาให้จมลงในนรก

นี่เป็นอุบายวิธีการของกิเลสที่อยู่ในใจของแต่ละคน ๆ แสดงออกมาจึงเป็นเรื่องเดียวกัน เป็นสิ่งเดียวกัน นอกจากแสดงออกมาเล็กน้อยเท่านั้น มันมีอยู่ในตัวของเราด้วยกันแล้วก็เผาเรา ถ้าใครทำตามมันแล้วเผา ๆ ไม่ต้องสงสัย ใครทำตามศาสดาพ้น ๆ พ้นไปโดยลำดับ ผู้นี้บริสุทธิ์ พวกนั้นพวกฟันพวกไฟ พวกกิเลสตัณหาเป็นฝันเป็นไฟทั้งนั้น ส่วนพระพุทธเจ้าพระวอจาที่รับสั่งออกมาแต่ละคำ ๆ นี่เป็นพระวอจาที่อมรรธมธรรมออกมาสอนโลก จึงทำให้โลกได้รับความสงบร่มเย็น

หลังไหลกันไปสวรรค์นิพพานน้อยเมื่อไรผู้เชื่อพระพุทธเจ้า ผู้เชื่อกิเลสหลังไหลลงในนรก ถ้าธรรมดาแล้วนรกนี้ต้องขยายใหม่ เรือนจำนักโทษมากต้องขยายเรือนจำใหม่ ส่วนนรกนั้นไม่ต้องขยาย เป็นกรรมของสัตว์เอง มีมากมีน้อยเท่าไรใส่เข้าไป แน่นอัดอยู่นั่นเลย นี่เป็นเรื่องนรก ไม่มีที่จะขยายนรกละ เป็นกรรมของสัตว์ ๆ มีมากมีน้อยไหลลงไปก็อัดแน่นกันไป ทนทุกข์ทรมานแสนสาหัส พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้

พระพุทธเจ้าไม่เคยหลอกหลวงโลก แต่เรื่องกิเลสนี้ไม่ว่าของท่านของเราอยู่ในใจหลอกตนเองแล้วก็ไปหลอกคนอื่นด้วย ทำให้เป็นไฟด้วยกันทั่วโลกนั้นแหละ จำเอานะ ให้พร
หลังจั้งหัน

(หมอจังหวัดชลบุรีร่วมทำบุญ) เออ พอใจๆ ชลบุรีนี่แปลว่าเมืองน้ำ ชล ชะละ น้ำ บุรี เมือง ชลบุรีแปลว่าเมืองน้ำ ส่วนมากมักจะเอาภาษาบาลีออกไปใช้ เมืองไทยเราถือพุทธศาสนา ตั้งชื่อตั้งนาม ยศถาบรรดาศักดิ์ มักจะเอาออกจากภาษาบาลีออกไปใช้ เช่น ชลบุรี นี่เป็นบาลีทั้งหมดนะ ชะละ แปลว่า น้ำ บุรี แปลว่า เมือง ชลบุรี แปลว่า เมืองน้ำ เมืองไทยเราถือพุทธศาสนา ส่วนมากเอาไปจากพุทธศาสนาเป็นชื่อเป็นนาม เป็นยศถาบรรดาศักดิ์ ออกจากพุทธศาสนาทั้งนั้น

(มีผู้ถวายปัจจัยสร้างเจดีย์วัดอโศฯ) เจดีย์ก็อยู่ในหัวอกเรานั้นแหละ เราไปพูดตกลงอย่างเด็ดขาดด้วยนะกับท่านทองที่เป็นเจ้าอาวาส เจดีย์ต้องใช้เงิน ทุกข์มากเทียวนี้เราเคารพครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่เป็นเพชรน้ำหนึ่งๆ จะถูกอาราธนามาประดิษฐานอยู่ที่เจดีย์ เพราะฉะนั้นเราจึงรับปั๊บเลย ด้วยความเคารพครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่เป็นเพชรน้ำหนึ่งทั้งนั้น เราดูเองคัดเองไม่ผิด ตรงเป้งเลย ครูบาอาจารย์ทั้งหลายเหล่านี้ท่านมรณภาพแล้ว อัฐิของท่านจะถูกอาราธนามาอยู่ที่เจดีย์หลังนี้ละ เจดีย์วัดอโศการามเลยจะเป็นจุดศูนย์กลางของพระเพชรน้ำหนึ่งในสมัยปัจจุบันนี้ ท่ามกลางเมืองไทยเรานั้นแหละ ฟัน้องทั้งหลายจะได้กราบไหว้บูชา

เราอาราธนามาทั้งหมดแหละ บรรดาครูบาอาจารย์ที่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง คืออัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุๆ แล้ว นั่นแหละคือตราพระอรหันต์ ออกมาอย่างชัดแจ้งก็คืออัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ สำหรับคณะกรรมการฐานที่อยู่ร่วมกันนี้ ครูบาอาจารย์องค์ใดๆ เป็นยังไงท่านรู้กันหมดภายใน ในวงกรรมฐานท่านรู้กันหมดแต่ท่านไม่พูด เหมือนกับว่าคร้วเรือน คร้วเรือนกรรมฐานจะพูดในคร้วเรือนของตน ไม่พูดออกไปข้างนอก ที่นี้พระทั้งหลายที่เข้าไปศึกษาอบรมกับครูอาจารย์นั้น องค์ไหนท่านได้ภูมิใด พระเหล่านี้รู้หมด

เพราะท่านประสานกันอยู่ตลอดเวลา พระกรรมฐานประสานกันตลอดเวลาเรื่องอรรถเรื่องธรรม เพราะฉะนั้นองค์ใดมีภูมิอรรถภูมิธรรมสูงต่ำขนาดไหน ท่านจึงทราบกันๆ ละเอียดลออทั่วถึงหมดในวงกรรมฐาน จึงเรียกว่าคร้วเรือนกรรมฐาน คนอื่นไม่ค่อยทราบ ท่านไม่ได้พูดสุมสี่สุมห้า รู้อยู่จำเพาะๆ ภายในๆ เงียบๆ ที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ท่านยังไม่ได้มรณภาพนี้ บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทราบไว้แล้วองค์ใดๆ ถึงภูมิใดๆ หรือภูมิสูงสุด ท่านทราบไว้ก่อนแล้ว ท่านจะฟังเฉพาะๆ ไม่ออกง่ายๆ แหละ

นี่ทางเวียงจันทน์ที่เราบอกไปว่าให้เขาเอารถมาสองคัน รถสิบล้อให้เอามาสองคัน พอดีเมื่อวานนี้เสียสมหมายมา เมื่อวานหรือวานขึ้น วันนี้เอาข้าวมาแล้วเป็นพันละมั้ง (ครึ่ง ข้าวเหนียว ๑,๐๐๐ ถุง ข้าวเจ้า ๕๐๐ ถุง น้ำมันพืช ๔๘๐ น้ำปลา ๑,๒๐๐ ขวด น้ำตาลทราย ๕๐๐ ถุง) น้ำตาลทรายถุงละกิโลกรัม (ครึ่ง) พอดีเสียสมหมายให้ลูกน้องเอาของที่มีในบัญชีนี้มาจอดอยู่ที่ศาลาใหญ่ จะเอามาช่วยเราที่จะไปเวียงจันทน์ เราก็บอกให้เอาไว้ที่ศาลาใหญ่เลยไม่ต้องลำบาก ทางโน้นมารับที่รับที่ศาลาใหญ่ไปเลย

เขาบอกว่าของมาถึงแล้ว เมื่อเช้าเราจึงไปดู ที่ไหนได้รถสองคันสิบล้อเต็มแล้วนะ ที่นี้สิบล้อเวียงจันทน์มันจะสิบล้อพิสดารมาจากไหน ก็ต้องเต็มแบบเดียวกัน เพียงเท่านี้สิบล้อสองคันก็เต็มแล้ว ทางโน้นมาก็จะต้องเต็ม ของเราที่จะให้ก็จะไม่มี เลยส่งมาอีกคันหนึ่งวันนี้เป็นสามคัน สิบล้อด้วยกัน ส่งไปแล้วโทรศัพท์ไปแล้วตะกี้ นี้ของเราจะไม่ได้เลย เสียสมหมายมาตีเอาไปหมด อะไรๆ เสียสมหมาย อะไรๆ เสียสมหมาย โรงสีร้อยเอ็ดนั้นนะ โอ้ย นักใจบุญที่สุดนะนั่น นี่ก็มาตีเอาแล้ว ได้ยินเราพูดแว็บๆ เมื่อสองวันมานี้ พอไปก็ส่งลูกน้องเอามา

คือเราพูดถึงเรื่องที่เราจะไปช่วยเวียงจันทน์ นี่ก็เอามาสองคันรถสิบล้อเหมือนกัน ถ้าทางโน้นเอามาก็จะถ่ายนี้เป็นสิบล้อด้วยกันเต็มด้วยกัน เราเลยจะไม่ได้เรื่องอะไร เสียสมหมายมาโจมตีหมด เราต้องตั้งตัวใหม่ หาใหม่ สั่งให้เขาเอามาอีกคันหนึ่งจากเวียงจันทน์ เป็นรถสามคัน ของเราเรียกว่าอย่างน้อยต้องหนึ่งคัน ทางเสียสมหมายสองคัน ตกกลางเอาสามคันเอาไปเวียงจันทน์

เสียสมหมายนี้เป็นนักใจบุญมากนะ เป็นคนใจบุญจริงๆ กว้างขวาง ถึงไหนถึงกันเลยไม่ใช่ธรรมดา นี่เราจะไปทอดกฐินบ้านแพงสองวัด เราเตรียมจะเอาข้าวไป ทางโน้นก็เอามาแล้ว มาถามว่าจะเอากี่พันข้าว ไม่ได้บอกว่ากี่สิบกี่ร้อยนะ จะเอากี่พัน โห้ยเอาอะไรนักหนาเราว่านั่น พูดไปพูดมาเราเลยบอกว่ให้เอาไปเพียง ๑,๕๐๐ โน้นทางโน้นก็จะไปตีเอา ทางนี้ก็ตีเอาทางเวียงจันทน์ เสียสมหมาย เป็นโรงสีที่ใหญ่มาก แล้วมีนิสัยใจคอกว้างขวางมาก ยิ่งกับเราแล้วถึงไหนถึงกันเลย ต้องได้ตีเอาไว้ๆ ไม่งั้นพุ่งออกมาเลย คิดดูซิอย่างไรเวียงจันทน์ ฟาดมารรถสองคันรถสิบล้อ อย่างนั้นละ เราต้องได้ส่งอีกคันหนึ่ง เป็นของเราคันหนึ่ง แล้วรถของเสียสมหมายตั้งสองคัน สู้อเสียสมหมายไม่ได้ ไปบ้านแพงเสียสมหมายก็จะโจมตีเราอีกละ เป็นอย่างนั้นนะ ใจบุญมากที่สุด

โรงสีแกโรงใหญ่มากทีเดียว แกมาเมื่อวานขึ้นนี้มาเยี่ยม ๔ โมงเย็นกว่าๆ แกถึงมา มาวานนี้ค่า พวกเขาขายข้าวตั้งแต่โรงสีไปฟาดเป็นกิโลๆ รถบรรทุกข้าวไปขายโรงสีเป็นแถวยาวเหยียดเป็นกิโลๆ ฟังเอา เอาข้าวเข้าเรียบริ้อยแล้วค่อยมา เพราะฉะนั้นจึง

ได้มาค่า คนชายข้ามแกก็เหมือนกัน อุดรไป หนองบัวลำภูยังไปที่ร้อยเอ็ด ที่เขามาที่นี่ เพราะเหตุไร ที่อื่น ๆ โรงสีก็มีถมไป ทำไมเขาถึงไม่ไป ไปหาเรา ดูกองข้าวกองเท่าภูเขาจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา บอกว่าภูเขาได้เลยเขาเอามาขาย ทำไมเขาจึงมาขายเฉพาะเรา ที่อื่นมีอย่างนี้ไหม ไม่มี มีเฉพาะที่นี่ เพราะเหตุไร แกก็พูดถ่อมตนว่า ก็คงจะเป็นเพราะความซื่อสัตย์สุจริต

รถเข้ามาที่นี่จะมีเบอร์เลข น้ำหนักเท่าไรพอผ่านมานี้ น้ำหนักของรถจะออก คือเจ้าของข้าวดูเองว่านั่นถ่อะ ไม่มีคำว่าทุจริต ตายใจ เวลาเขาเข้าดูปั๊บนาน้ำหนักเท่านั้น จ่ายตามนั้น เวลาเขาออกน้ำหนักเท่าไรออกจากรถนี้ไม่จ่าย เป็นอย่างนั้นนะ ตรงไปตรงมา คงจะเป็นเพราะนี้ละมัง เราก็ไม่มีอะไร เขาก็เลยตายใจกับเรา ด้วยเหตุนี้เองทางไหนเขาจึงมาขายที่นี่ แล้วเงินก็จ่ายเงินสด วันหนึ่งสิบล้าน สิบล้านกว่าแกบอกจ่ายเงินสดทั้งนั้น ที่อื่นมีเงินเชื่อเงินผ่อนเงินอะไรบ้างมันก็ไม่ทันใจเขา เขามาไกลแสนไกล ได้เงินผ่อนหรืออะไรเป็นลักษณะกู้ยืมก่อนไม่ได้เงินสด เขาก็ไม่ยอมไป อันนี้ให้เงินสดทั้งนั้น วันหนึ่งอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าสิบล้าน เขามาขายข้าว ที่คนนับถือแก คือแกซื่อสัตย์ เป็นกันเองหมดทางไหนมา ว่าอย่างไรให้ตามนั้น ๆ

นี่ละธรรมอยู่ที่ไหนเย็นนะ อย่างพวกลูกค้ามาขายข้าวให้เขา นี่ ขายเป็นไรดูเลขเลย จะว่าใครโกงใครดูเอา เลขชั่งน้ำหนัก พอผ่านปั๊บลำเลขจะออกทันที ๆ เลย เวลาเขาถ่อออกไปน้ำหนักเท่านั้น เขาเข้าน้ำหนักเท่านี้ บอกทั้งเข้าทั้งออกเลย แล้วก็จ่ายตามนั้น ๆ เลย พูดถึงเรื่องความซื่อสัตย์ต่อลูกค้านี้ บอกว่าแกไม่มีเลยอย่างอื่น มีแต่ความตายใจต่อกัน เอาอันนี้เป็นเครื่องวัดเลยไม่ต้องมาถาม เพราะฉะนั้นคนถึงเข้ามา มาก อย่างแกมาเมื่อวานขึ้นรถมาขายข้าวยาวกว่ากิโลอยู่เป็นแถวข้างถนนใหญ่ แกจัดให้เขาเข้ามาเป็นระยะ ๆ แกเป็นคนซื่อสัตย์ เพราะฉะนั้นลูกค้าจึงมาก แล้วจ่ายก็จ่ายเงินสดด้วยไม่ให้เกิดค่าง มาได้เงินสดกลับปั๊บ ๆ ไม่มีเงินผ่อนเงินอะไร พวกลูกค้าทั้งหลาย เขาก็ตายใจ เข้ามาเขาก็ได้เป็นความสุจริตไปด้วย เงินสดติดไปด้วย มันถึงมาก

นี่เราพูดถึงเรื่องความสุจริตต่อกัน ตายใจกันได้เลย คิดดูซิหนองบัวลำภูยังไปอุดรก็ไปนะไปนั่น ทางไหน ๆ มา ทางอุบลก็มาที่นั่น เพราะฉะนั้นมันถึงมากข้าว กองเท่าภูเขา ๆ กองข้าวเปลือก ไม่ใช่กองหนึ่งกองเดียว ไม่มีที่ก็เอาไปไว้ข้างนอก เป็นภูเขาอยู่ข้างนอก กองพะเนินอยู่นั้นข้าวโรงสีแก โรงสีแกวันหนึ่งสีได้ตั้งเท่าไรตัน แกบอกแล้วเราลืมเสีย โรงสีก็โรงสีใหญ่ ค่าขายใหญ่โตอยู่ละ คนนี้เรียกว่าถึงไหนถึงกัน

สำหรับกับเรานี้ได้ตบเอาไว้ตีเอาไว้ ไม้จั่นจะทุ้มเลย ๆ บ้านแพงก็จะไปแล้วนะ ข้าว จะเอาที่พันบอกลงเลย โห้ย เอาอะไรก็พันก็แพน เราก็เอาบ้างแหละ จะมาเอาคนเดียวได้หรือเราก็หาบุญเหมือนกันนี่นะ แกว่าจะเอาสองพันหรือสามพันได้ทั้งนั้น รถ

จะมาเลย เราก็เลยว่า งั้นเอาสักพันห้า ถูกละ ๑๒ กิโล แก่ทำอย่างนั้นแหละ อันนี้ก็มาแล้วสองคันรถดูแล้วเต็ม ทางเวียงจันทน์รถลีส้มก็เท่ากัน มันก็เต็มสองคันอย่างเดียวกัน ตกลงเราจะไม่ได้อะไร เลยเราต้องสั่งให้รถมาอีกเป็นสามคัน มันจะไม่ได้พวกน้ำปลา น้ำมันพืชอะไรๆ จะไม่ได้ ข้าวมันมาก แก่เอามาเท่าไรร้อยก็ไปหมดนั่นแหละ วันที่ ๓ เขาจะมา

การทำบุญให้ทาน การเฉลี่ยน้ำใจต่อกัน เป็นความร่มเย็นเป็นสุขต่อกัน ธรรมพระพุทธเจ้าครอบหมดโลกธาตุ ไม่มีส่วนนั้นส่วนนี้ สัพเพ สตฺตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งนั้น ต้องอาศัยกัน ความหมายว่าเงา ที่ไหนมีบกพร่องขาดแคลนที่ไหนก็ต้องหนุนกันไปๆ จากนั้นแล้วน้ำใจเป็นของสำคัญที่จะมีต่อกันไม่มีสิ้นสุด วัตถุให้ไปหมดไปๆ แต่น้ำใจไม่หมด นี่สำคัญมาก

บ้านแพ่งทั้งสองวัดแกก็จะเอาหมัดข้าว เราให้เอาไปเพียงพันห้า ไม่ใช่มากกว่านั้นเรบอก ทางนี้เราก็จะขนไปของเราเหมือนกัน ของเราก็จะขนไปจากทางนี้ ทางโน้นก็ขนมาจะมาทับเราหมด เราเลยไม่ได้เรื่อง ใช้ไม่ได้ เราต้องเอาให้ได้ การทำบุญให้ทานไม่ไปไหนนะ เข้าหาเจ้าของหมด ที่ทำไปทั้งหมดไม่ตกเรียเสี่ยหายไปไหนเลย เข้ามาสู่ใจๆ บุญกุศลเป็นนามธรรม ติดกับใจซึ่งเป็นนามธรรมเหมือนกัน ไม่ว่าจะบาปว่าบุญทั้งสองอย่างนี้ติดตัวเอง สมบัติเงินทองข้าวของไม่ติด ตายแล้วทิ้งเกลื่อน ส่วนบุญกับบาปนี้ติดกับหัวใจ

ศาสดาองค์เอกพูดไม่มีสอง ถูกตามนั้นเลย ทรงเห็นหมดนั่นละ สัตว์นรกนี้พระองค์ทราบหมด สัตว์เหล่านี้ทำกรรมอะไรๆ แต่ละรายๆ จึงได้มาตกนรกอย่างนี้ๆ ทำกรรมอะไรๆ ไว้ พระองค์ย้อนปีเดียวรู้หมด คอมพิวเตอร์ของพระพุทธเจ้าของธรรม ผิดกันกับคอมพิวเตอร์ของโลก เท่าไรรู้หมดๆ เลย คิดดูซิฝนตกตั้งกัปตั้งกัลป์นับเม็ดได้หมด เป็นคอมพิวเตอร์ของธรรม พระสารีบุตรกราบทูลท่านเรื่องความรู้ญาณของท่านมีความสามารถว่า ฝนตกเจ็ดวันเจ็ดคืน ท่านนับได้หมดทุกเม็ดเลย โอ๊ย อันนี้มันขี้ประติ๋วสารีบุตร อย่ามาพูดเลย เราตถาคตฝนตกเป็นกัปเป็นกัลป์เรานับได้หมดเลย ปีบลงหนึ่งเม็ดเป็นอัตโนมัตริฐในตัวเอง เสร็จเลย ฝนตกตั้งกัปตั้งกัลป์เรานับได้หมดเลยทุกเม็ด นั่นฟังซิ จึงสมควรที่จะเป็นศาสดาของโลก ไม่ผิด ว่าอะไรปีบถูกต้องๆ คือศาสดาองค์เอกผู้สอนโลก

เราไม่เชื่อพระพุทธเจ้าเราจะเชื่อใคร เชื่อกิเลสบนหัวใจเรามันก็พาถลาล่าดำไม่ไปทุกสิ่งทุกอย่าง ลงเหวลงบ่อลงนรกอเวจีมันลงได้ทั้งนั้นกิเลสหลอกสัตว์โลก ให้พากันจำเอา พระพุทธเจ้าไม่มีพระองค์ใดที่จะหลอกสัตว์โลก คำสัตย์คำจริงมีอยู่กับพระพุทธเจ้าทุกองค์ ไม่มีเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างไรเลย เป็นความถูกต้อง จึงเรียกว่า สวากขาต

ธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ไม่ว่าจะชั่วหรือชอบหมด อย่างสัตว์นรกที่ไปตกนรกนี้มีจำนวนเท่าไร นี่ก็เป็นคอมพิวเตอร์ของธรรมรู้ได้หมด สัตว์เหล่านี้มาตกนรกนี้เพราะทำกรรมอะไร ๆ ถึงให้มาตกนรกอย่างนี้ ทรงทราบทั่วถึง ผู้ที่จะไปสวรรค์พรหมโลกก็เหมือนกัน เป็นคอมพิวเตอร์แบบเดียวกัน พระองค์ทรงทราบหมด ทำบุญทำกุศลอะไร ๆ ไว้บ้างถึงต้องไปสวรรค์ชั้นนั้น ๆ พระองค์ทรงทราบหมด

แล้วสามแดนโลกธาตุมีใครทราบ ศาสดาองค์เดียวเป็นผู้ทราบ แน่นอนตายตัว จึงเรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว อันหนึ่งท่านบอกว่า เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสอง คืออะไร คือพระพุทธเจ้าอุบัติครั้งละองค์เท่านั้น เพราะเป็นสิ่งที่อุบัติได้ยากมากที่สุด ในสามแดนโลกธาตุอะไรยาก คือพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาแต่ละพระองค์นี้ยากแสนยาก กว่าจะได้มาเป็นพระพุทธเจ้านี้หนึ่ง หนึ่งไม่มีสองคือพระพุทธเจ้าจะมาเป็นศาสดาสอนโลกได้ที่ละองค์ ได้ที่ละองค์เท่านั้นเพราะเกิดได้ยาก แล้ว เอกนามก็ อีก พระญาณหยั่งทราบ พระญาณหยั่งลงตรงไหน ๆ ไม่มีอะไรคำนวณได้เลยถูกต้องแม่นยำ ๆ จึงเรียกว่า เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสอง

พระวาจาที่รับสั่งอะไรออกมาก็หนึ่งไม่มีสองเหมือนกันตรงแนว ๆ เรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบเพราะทรงทราบทุกสิ่งทุกอย่างไว้แล้วด้วยพระญาณ นั้นแตกต่างกันอย่างนี้ จึงสมควรที่จะเป็นศาสดาของโลกได้ ใครไม่มีวาสนาจะไม่ได้เกิดจะไม่ได้พบพุทธศาสนา เต็มโลกเต็มสงสารก็เป็นพวก ไอ.ซี.ยู. คอยจม ๆ ทั้งนั้น ไม่ได้คอยขึ้นนะ ถ้าใครเชื่อพระพุทธเจ้าที่มีที่เกาะแล้วเกาะขึ้นได้เลย จึงว่าหายาก นี่เราก็คงเกิดมาพบพุทธศาสนาอย่าประมาทนะ อย่างนอนหลับทับสิทธิ์ของตน สิทธิ์ของเรามีที่จะสร้างคุณงามความดีมาน้อยเพียงไรไม่มีใครมาห้ามมากนักทางได้ เราทำได้เต็มสิทธิ์ของเรา เวลาบุญกุศลได้มาก็ไม่มีใครมาแย่งได้เลย เป็นสมบัติของเราแต่ผู้เดียวนั้น นี่ละที่ว่า เอกนามก็ พระญาณหยั่งทราบ คือไม่มีใครเลยพระพุทธเจ้า

ถ้าเราไม่เชื่อศาสดาองค์เอกนี้แล้วก็หมดหวังละ พวกประเภท ไอ.ซี.ยู. ไม่มีทางพ้นไม่มีทางรอด มีแต่ทางจะตาย นี้ก็มีแต่ทางจะจม ถ้าใครเชื่อกิเลสจมทั้งนั้น ๆ ถ้าใครเชื่อธรรมพ้นได้ ๆ จนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้นไปได้ นี่เรียกว่าผู้เชื่อธรรม ให้จำเอานะ พระพุทธเจ้าอุบัติได้ที่ละองค์ ๆ นี่ก็เป็นศาสนธรรมแทนพระองค์ ท่านก็บอกไว้แล้ว บอกว่าธรรมทั้งหลายนี้แลจะเป็นศาสดาของเธอตลอดหลายแทนเราตถาคต เมื่อเราผ่านไปแล้วก็นี่คือศาสดา ใครปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้าเท่ากับตามเสด็จพระพุทธเจ้าตลอดเวลา ใครออกนอกกลุ่มนอกรทางก็แยกทางที่จะจมทั้งนั้น ๆ ให้พากันจำเอานะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ละไม่พูดมาก มันมากพอแล้ว

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz